



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce **JUDr. P. S.**, v řízení zastoupeného Mgr. Ing. Janem Zonkem, advokátem se sídlem Ostrava, Sadová 7, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.6.2011, č.j. MSK 112062/2011, ve věci přestupku,

**t a k t o :****I. Žaloba se zamítá.****II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.****O d ů v o d ě n í :**

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 5.5.2011 č.j. MMFM 56586/2011, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPř“), porušením § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, za což mu byla uložena pokuta ve výši 4.000,- Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč.

Namítá, že:

- 1) mu nebylo umožněno vyjádřit se ke všem skutečnostem kladeným mu za vinu a k důkazům o nich a nemohl rovněž navrhnout důkazy na svou obhajobu (s těmito návrhy čekal až do okamžiku, kdy by zjistil, zda jím dosud navržené důkazy budou provedeny či nikoli, příp. s jakým výsledkem), když správní orgán I. stupně porušil ust. § 74 odst. 1 ZPř tím, že ústní jednání se sice dne 3.5.2011 konalo, avšak rozhodnutí bylo správním orgánem I. stupně vydáno až dne 5.5.2011, tedy bez nařízení ústního jednání;
- 2) napadené rozhodnutí nabylo právní moci až po uplynutí jednorroční prekluzivní lhůty (§ 20 ZPř), když napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno až 8.8.2011. Dne 11.7.2011 totiž napadené rozhodnutí převzala za žalobce P. M., která k přebírání zásilek za žalobce jako fyzickou osobou nebyla oprávněna. Navíc žalobce byl v době doručování na zahraniční dovolené.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:

- 1) zástupce žalobce byl na jednání přítomen a byl poučen o tom, že dokazování je ukončeno a bude vydáno rozhodnutí;
- 2) doručení je prokázáno doručenkou založenou ve spise, z které vyplývá, že žalobci bylo napadené rozhodnutí řádně doručeno dne 11.7.2011, a to prostřednictvím zmocněnkyně P. M. zmocněné žalobcem k přebírání písemností.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

K prvnímu žalobnímu bodu (nebylo rozhodnuto u jednání 3.5.2011, ale bez jednání dne 5.5.2011) žalobce na podporu svého tvrzení žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.10.2007 č.j. 4 As 4/2007-46, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz). Žalobcem odkazovaný rozsudek byl však překonán vývojem rozhodovací praxe, konkrétně pozdějším rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16.10.2007 č.j. 6 As 29/2006-44, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), podle něhož je v případě vydání správního rozhodnutí v jiný den než ten, na nějž bylo nařízeno ústní jednání o přestupku (což je vadou řízení), třeba zkoumat vliv této vady na zákonnost napadeného rozhodnutí. S tímto názorem reflektujícím zákonné znění § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. se krajský soud ztotožňuje.

V posuzované věci krajský soud z obsahu správních spisů zjistil, že k jednání nařízenému na den 3.5.2011 se za žalobce dostavil jeho zástupce Mgr. Ing. Jan Zonek. Ten byl řádně seznámen s obsahem správního spisu (s podklady pro vydání rozhodnutí) a poučen o tom, že dokazování bylo skončeno a ve věci bude vydáno rozhodnutí. Bylo tedy zřejmé, že správní orgán již nebude provádět další dokazování, případně jakkoli doplňovat správní spis.

Ačkoliv tedy nebylo rozhodnutí vyhlášeno při ústním jednání dne 3.5.2011, ale bylo vydáno až dne 5.5.2011, soud nepovažuje tuto skutečnost samu o sobě za natolik podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Správní orgány totiž v plné

míře poskytly žalobci všechna mu náležející procesní práva, na těchto právech tedy žalobce nebyl nijak zkrácen (§ 65 odst. 1 s.ř.s.).

K druhému žalobnímu bodu (že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno až 8.8.2011), soud ze správního spisu zjistil, že dne 11.7.2011 převzala napadené rozhodnutí doručované prostřednictvím pošty za žalobce P.M.

Soud doplnil dokazování žádostí o vydání průkazu zmocněnce, jímž bylo prokázáno, že dne 10.5.2010 zmocnitel JUDr. P. S. (žalobce) zmocnil P. M., aby přijímala poštovní zásilky a poštovní poukázky, které pro něj dojdou na jeho adresu. Platnost tohoto zmocnění pro přijímání poštovních zásilek a poštovních poukázek byla stanovena do 28.5.2013. V žádosti nebylo uvedeno žádné omezení týkající se toho, že by se mělo jednat o přejímání písemností zasílaných žalobci jakožto advokátovi v rámci výkonu jeho činnosti, a takovéto omezení z obsahu žádosti ani jinak nevyplyvá. Uvedené potvrzuje rovněž fakt, že žádost se vztahovala i na dítě žalobce P.S.

Možnost doručení zmocněnci pro doručování pak vyplývá z ust. § 20 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „spr.ř.“). Vzhledem k jeho znění soud dodává, že doručujícím orgánem byla v posuzovaném případě v souladu s § 19 odst. 2 spr. ř. Česká pošta, s.p., před kterou byla žádost o vydání průkazu zmocněnce podepsána, a proto k účinnému doručení nebylo třeba úředně ověřeného podpisu.

Z uvedeného je jednoznačné, že na základě předmětného zmocnění byla P. M. dne 11.7.2011 oprávněna převzít za žalobce mu adresovanou poštovní zásilku, v daném případě napadené rozhodnutí. To tak nabylo právní moci dne 11.7.2011. Za situace, kdy přestupek byl spáchán 2.8.2010, krajský soud konstatuje, že se tak stalo v rámci běhu jednoleté prekluzivní lhůty k projednání přestupku; ust. § 20 ZPř tedy porušeno nebylo.

Za této situace se soud dále nezabýval otázkou, kde se v době doručování nacházel žalobce, neboť s ohledem na shora uvedené je tato skutečnost pro posouzení věci zcela irelevantní.

S ohledem na to, že žádný z žalobních bodů nebyl shledán důvodným, krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 17. prosince 2012

Mgr. Jiří Gottwald  
Samosoudce